

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кзз 41/06
07.12.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни Суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Новице Пековића, председника већа, Слободана Газиводе, Соње Манојловић, Драгана Аћимовића и Драгомира Милојевића, чланова већа, са саветником Свјетланом Николић, као записничарем, у кривичном предмету осуђеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, решавајући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. 253/06 од 31.03.2006. године, подигнутог против пресуде Окружног суда у Шапцу Кж. 644/05 од 31.01.2006. године, после седнице већа одржане дана 07.12.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. 253/06 од 31.03.2006. године и УТВРЂУЈЕ да је правноснажном пресудом Окружног суда у Шапцу Кж. 644/05 од 31.01.2006. године, повређен закон – члан 369. став 1. тачка 4. ЗКП у вези члана 5. став 2. КЗ и члан 369. став 1. тачка 5. ЗКП у вези члана 297. став 5. у вези става 3. КЗ.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Шапцу К. 392/2005 од 09.09.2005. године, оглашен је кривим АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 201. став 3. у вези члана 195. став 3. у вези става 1. КЗ РС, па му је изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од 2-два месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити ако оптужени за време од једне године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Пресудом Окружног суда у Шапцу Кж. 644/05 од 31.01.2006. године преиначена је по службеној дужности а поводом жалбе браниоца окривљеног пресуда Општинског суда у Шапцу К. 392/2005 од 09.09.2005. године, само у погледу правне квалификације кривичног дела тако што је Окружни суд радње оптуженог за које је првостепеном пресудом оглашен кривим правно квалификовао као кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, а жалба браниоца окривљеног одбијена је као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Републички јавни тужилац Србије је подигао захтев за заштиту законитости Ктз. 253/06 од 31.03.2006. године против пресуде Окружног суда у Шапцу Кж. 644/05 од 31.01.2006. године, због повреде кривичног закона из члана 369. став 1. тачка 4. ЗКП, у вези члана 5. став 2. КЗ и члана 369. став 1. тачка 5. ЗКП у вези члана 297. став 5. у вези става 3. Кривичног законика, с предлогом да Врховни суд Србије уважи захтев за заштиту законитости против правноснажне пресуде Окружног суда у Шапцу јер је том одлуком начињена повреда кривичног закона и донесе пресуду којом се та повреда констатује.

Врховни суд Србије је одржао седницу већа о којој су у смислу члана 422. став 3. ЗКП, обавештен државни тужилац, окривљени и његов бранилац који нису приступили иако је тужилац уредно обавештен, а према службеној белешци у списима од 06.12.2006. године, оптужени АА и његов бранилац адвокат АБ позиве су уредно примили али су обавестили суд о немогућности присуствовања седници већа уз сагласност да се иста одржи без њиховог присуства. Након разматрања побијане пресуде поводом захтева Републичког јавног тужиоца, Врховни суд је нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Пресудом Окружног суда у Шапцу Кж. 644/05 од 31.01.2006. године којом је преиначена пресуда Општинског суда у Шапцу К. 392/05 од 09.09.2005. године само у погледу правне квалификације кривичног дела тако што су радње окривљеног који је првостепеном пресудом оглашен кривим правно квалификоване као кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ – повређена је одредба члана 5. став 2. Кривичног законика с обзиром да је у конкретном случају блажа одредба члана 201. став 3. у вези члана 195. став 3. у вези става 1. КЗ РС.

Ово из следећих разлога.

Тачно је да је Кривичним закоником који је ступио на снагу 01.01.2006. године за кривично дело из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. прописана казна затвора до четири године која је блажа од оне прописане чланом 201. став 3. у вези члана 195. став 3. у вези става 1. КЗ РС до пет

година. Међутим, како је одредбом члана 297. став 5. КЗ, прописано да је у случајевима из става 1. до 4. овог члана обавезно изрицање мере безбедности забране управљања моторним возилом, то Кривични законик у конкретном случају није блажи за учиниоца, с обзиром да је првостепени суд оптуженом АА изрекао условну осуду и да је против такве пресуде жалбу изјавио само бранилац оптуженог. Код таквог стања ствари погрешно је другостепени суд када је применио нови Кривични законик јер је у том случају морао и да изрекне меру безбедности из члана 297. став 5. Кривичног законика – меру безбедности забрану управљања моторним возилом.

Поступајући на овакав начин другостепени суд је повредио одредбу из члана 369. став 1. тачка 4. ЗКП у вези са чланом 5. став 2. Кривичног законика јер је применио закон који се не може применити, а другостепени суд је примењујући нови Кривични законик на конкретан кривичноправни догађај, без изрицања мере безбедности забране управљања моторним возилом из члана 297. став 5. Кривичног законика учинио нову повреду кривичног закона и то одредбе члана 369. став 1. тачка 5. ЗКП, јер је поступајући на овакав начин прекорачио овлашћење које има по закону.

С обзиром да је захтев основан Врховни суд је само утврдио да постоји повреда закона, како је то у изреци пресуде наведено, не дирајући у правоснажну пресуду Окружног суда у Шапцу с обзиром да наведене повреде нису учињене на штету оптуженог.

Са наведених разлога, а на основу члана 425. став 1. ЗКП, одлучено је као у изреци пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,

Свјетлана Николић, с.р. Новица Пековић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

сђ